

1. Machtsmisbruik door gemeenten
2. Ongelijke behandeling van burgers tussen verschillende gemeenten
3. De voorgestelde wijziging BOR biedt de rijksoverheid de gelegenheid haar handen (voorlopig weer) af te trekken van het probleem van permanente bewoning van recreatie woningen voor de komende 15 jaar.
4. Symbool politiek

Ad. 1 Eén van de doelen van de voorgestelde Wijziging Besluit Omgevingsrecht:

<< De onderhavige wijziging verruimt de mogelijkheden om permanente bewoning van recreatiewoningen te legaliseren. Daarmee wordt de drempel voor bewoners kleiner om zich daadwerkelijk in te laten schrijven in de BRP. Op dit moment lijkt het dat veel mensen dit niet doen, uit angst voor handhaving. Dit terwijl een inschrijving in de BRP cruciaal is voor verschillende sociale voorzieningen en bijvoorbeeld het verkrijgen van een zorgverzekering. Daarmee zorgt deze wijziging ervoor dat meer mensen zich durven in te schrijven en gemeenten zo meer zicht krijgen op deze bewoners. >>

Het aanvragen van een vergunning voor de permanente bewoning van zijn/haar recreatiewoning creëert het volgende dilemma voor de aanvrager: Sommige gemeenten (en zekere onze gemeente weten wij uit ervaring) zullen een dergelijk aanvraag opvatten als een “bewijs” dat de aanvrager zijn recreatiewoning permanent bewoont of in ieder geval een indicatie dat permanente bewoning mogelijk het geval is en handhavend zullen gaan optreden of zelf direct een last onder dwangsom opleggen (machtsmisbruik).

De angst voor handhaving is niet weggenomen door de voorgestelde wijziging en daarom zullen eigenaren van een recreatiewoning in dergelijke gemeenten wel 2 keer nadenken (om er vervolgens van af te zien) alvorens een aanvraag te doen. Wat halen ze zich op de hals. Mogelijk (weer) jarenlange gerechtelijke procedures met als meest waarschijnlijke uitkomst het moeten betalen van de dwangsom (€20.000 of meer).

Nb. Slechts in 11% van de bestuursrechtelijke zaken wordt ‘de burger’ in het gelijkgesteld.

Het boven aangegeven doel zal dus voor een (belangrijk) deel van de doelgroep voor wie deze wijziging bedoeld is, niet gehaald worden en biedt in deze gevallen geen oplossing. Sterker nog, de voorgestelde wijziging zal in een aantal gevallen zelfs een averechts effect hebben.

Ad. 2 De burger mag verwachten dat hij/zij in verschillende gemeenten op een gelijke wijze zal worden behandeld.

De voorgestelde wijziging BOR bevestigt het tegenovergestelde en versterkt de uiteenlopende behandeling van de burger door gemeenten.

Dat moet de rijksoverheid niet willen en zeker niet bevorderen.

Ad. 3 Als de voorgestelde wijziging BOR wordt doorgevoerd zal er een hele cyclus volgen van invoering, uitvoering, toetsing, beroepsprocedures en evaluatie en de praktijk leert dat een dergelijke cyclus minimaal 10 jaar maar vaak veel langer neemt alvorens

opnieuw ingrijpende wijzigingsvoorstellen / hervormingen zullen worden overwogen en onderzocht.

Ad. 4 De rijksoverheid heeft onder oud-minister (2003 – 2006) Sybil Dekker (VVD) de macht en zeggenschap over recreatieparken overgedragen aan de gemeenten. Nu probeert de rijksoverheid met allerhande lapmiddelen en omwegen de schijn te wekken dat ze het probleem probeert op te lossen. Echter de macht ligt bij de gemeenten en die macht zullen ze niet licht weer afgeven.

Epiloog.

De (lokale) politiek (in ieder geval in onze gemeente) is doorspekt met eigen belang, gebrek aan objectiviteit en zakelijkheid, ressentiment, afgunst, partijdogmatiek en staat daarmee veelal een oplossing van de problematiek van permanente bewoning van recreatiewoningen in de weg.

Het ware beter een onafhankelijke instantie in het leven te roepen, die op basis van objectieve criteria vaststelt of in specifieke gevallen het wenselijk is om permanente bewoning toe te staan.

De praktijk: Op een officiële bijeenkomst van vertegenwoordigers van de gemeente en onze vereniging van eigenaren heeft een vertegenwoordiger van de gemeente het lef aan onze vertegenwoordigers te vragen de namen van de ‘dwarsliggers’ aan hen door te geven. Dit als onderdeel van de gemeentelijke verdeel-en-heers politiek.

Al 17 jaar lang weigert onze gemeente een constructief gesprek aan te gaan om tot een bevredigende oplossing te komen van problematiek rond de permanente bewoning van recreatieobjecten.

Zelfs nu, in tijden van woningnood, en de daaruit voortvloeiende oproep van de Minister aan de gemeenten, geeft onze gemeente geen krimp.

U zult begrijpen: de voorgestelde wijziging van de BOR zal in ons geval geen soelaas bieden, en zeker niet tot een oplossing leiden.

Tot slot: Als dit schrijven met naam en toenaam bij onze gemeente onder ogen komt lopen wij het risico direct weer in de handhavingcyclus terecht te komen met alle gevolgen van dien.